

Emmka

Do tichého rana,
zíva mala dáma.
Všade ticho, všetko spí
aj mamička ešte sní.

Hop, bystro skočí z postieľky,
tichučko si cupitá,
podlaha jej chladí nôžky,
rúčka zámok odmyká.

Pri dverách ju mačka víta,
mňaukaním si mliečko pýta.
Zrazu chvostík spoza búdy,
malý pes sa zrána budí.

Princezná už nie je sama,
kamarátov plný dvor,
hoci stále búva mama
má rád Emmku každý tvor.

Adam Mikula, 6.A

Umelec – leto

Samé čiary,
háky-báky,
čože je to?
Obraz dáky.

Machlím čiary,
sem a tam,
myslím si,
že talent mám.

Veselo si vyfarbujem,

obrázky tiež dolepujem.
Farby dúhy
samý kvet,
hľadá na ne celý svet.
Umelec som teda riadny.
Ostalo mi už len pár dní.

Zrána znie už iná pieseň.
Privítajte pani jeseň.

Adam Mikula, 6.A

Jeseň

Kvapky dažďa z neba pršia,
lístočky na zemi ležia.
Chladné ráno jesenné,
strieda slnko nádherné.

Šarkany si poletujú,
toto deti obľubujú.
Mačka sa zo slnka teší,
len občas za myškou beží.

Príjemné babie leto
vystrieda dážď a blato.
Čoskoro už príde zima, sneh,
na svahoch bude radosť, smiech.

Barbora Petrášová, 6.A

ČOKOLÁDA

Takto by mal vyzerat' každý detský svet,
s hračkami a niečím sladkým trebárs ako med.

Čo má každá Lucka rada?
Nie je to snád' čokoláda?

Keď vidím na skrini krásnu tabličku,
nemôžem ju dočiahnuť, tak zavolám mamičku.
Tá mi ju s radosťou určite podá,
a ani ona jej nikdy neodolá.

A čo lúbi každá Viera?
To je predsa bonboniéra.
Malé kúsky čokolády,
premôžu aj veľké hlady.

Ničia sa nám z toho zuby,
to je síce pravda.
Až keď sa nám začnú kaziť,
tak to nie je sranda.

Kristína Valachová 6.A

PRICHÁDZA JESEŇ

Aha, deti ide škola,
končí leto, jeseň volá.
Príroda sa potichu,
pripravuje k oddychu.

Lesy hrajú farbami,
dozreli aj gaštany.
Postavičky z nich spravíme,
tie jedlé si uvaríme.

Hrable do rúk berieme,
listy z ulíc zmetieme.
Nechceme mať všetci predsa,
na cestách listov pol lesa.

Keby nezmetieme všade,
máme ich aj na záhrade.

K takej pravej jeseni,
vždy patrili šarkany.
Vznášajú sa v ľahkom vánku,
tamto hore nad nami.

Kristína Valachová 6.A

PES

Pes, najlepší priateľ náš,
miluje, keď sa s ním hráš.
Veľké uši, veľké ušká,
keď si preč, tak ťa rád počká.

Jazykom sa oblizuje,
nosom ňuchá: „Haló, kto je?“

Psík ten len granuly papá,
no kus mäsa sa mu ráta.
Keď mu dáš ten kúsok mäska,
naberie veľa síl dneska.

Občas ostré zuby máva,
kosti nimi obhryzáva.
Chvostom sem-tam vrtieva,
na ľudí sa usmieva.

Jeho domček to je búda,
v ktorej spáva každú noc,
láska k takémuto tvorú,
tá ma ale silnú moc!

Kristína Valachová 6.A

Jeseň a šarkan

Nemám rád jesenný dážď,
lebo musím vyťahovať pršiplášť

Radšej mám leto horúce,
ktoré bude až nabudúce.

Aj šarkana doma mám,
nikomu ho nepredám.
Pretože jeseň je práve tu
a šarkan letí do vzduchu.

Čo ho čaká nikto nevie,
však on cez to nejak prejde.

Vtáci budú pozeráť,
„šarkan je náš kamarát!“

Martin Polin, 6.A

CELÝ SVET

Na oblohe slnko svieti,
žiadneho obláčika niet,
príjemne hreje deti,
úsmev na tvárach zjaví sa hneď.

Na večer sa stmieva,
pani Zora nebo polieva,
s ružovkastou farbou hrá sa,
celá mliečna obloha jasá.

Prišla k nám ríša snov,
slniečko odchádza domov.
Tmavá noc všetko zakryla,
no mesiac a hviezdy objavila.

Trblietajúce sa nebičko,
je krásne na pozorovanie hviezd,
padajúca hviezda s paličkou,
vyčarovala celý les hniezd...

Vyčarovala farebnú dúhu,
pána i sluhu,
nepriateľov a priateľov,
dokonca aj astronómov – hviezdnych pozorovateľov.

Pričarovala k nám celý svet,
deti, rodičov a prarodičov tiež,
pričarovala najprv biely kvet
ale aj chrobáka nazvaného kliešť.

Začarovala zdá sa všetko,
aj keď každý z nás je trochu pletko.
Dočarovala nám raj a nebo,
samozrejme, aj slovíčko lebo.

Za všetko v tejto básni môže hviezda,
ktorá sa vôbec nezdá
a vraj sa nikdy nevzdá.

Naučila nás počítat', čítať a písať...
dokonca aj malé dieťa kolísať.
Všetko čo sme sa naučili a vieme,
všetko čo nám chutí zjeme,
môže za to táto bytosť magická,
ktorá je len trošku epická.

Slnko, mesiac, hviezdy, Zem,
gombíky, lepidlo a aj lem,
všetko teda patrí do sveta,
ako aj mená Klára či Kveta.

Končí sa táto báseň lyricko-epická,
ktorá je stvorená hlavne pre decká.

Michaela Žikavská, 6.A

KVETY

Ruže majú farbu lásky,

dáš jednu mamičke a pohladíš jej vlásky.
Ona Ti dá bozk na líčko
a Ty jej povieš – za máličko.

Všetky biele margarétky,
pochodujú ako mažoretky.
Keď sa na ne nik nedíva,
každá z nich pekne spieva.
Kývajú svojimi žltými hlávkami,
ako keby mávali chvíľkami.

Kúpila som si novú orchideu,
pretože som dostala peknú ideu.
Naučím sa ju polievať
a tiež dobre presádzať.

Nakoniec si otvorím kvetinárstvo,
ale zatiaľ mi nič nenarástlo.

Orchidea je veľmi pekná rastlinka,
má farbu ako zrelá malinka.

No ak ju chcete pestovať,
musíte je vodou polievať.
Správne sa o ňu starať
a raz za čas ju presádzať.

Narcis je bledožltý kvet,
ako keby zoslnečnil svet.
Kvitne dosť skoro na jar
a nie je ich len pár.

Mnoho kvetín zbadáme na lúke
a tie čo máme na ruke,
dáme s vodou do vázy,
tým nikto nič nepokazí.

Michaela Žikavská, 6.A

TELEVÍZIA

Silné slovo televízia,
je ako naša vízia.
Skoro nikdy jej neodolám,
podobne ako keď si čokoládu dám.

Najradšej v televízii mám filmy,
ktoré energiu a zábavu dodajú mi.
Nieкого zase baví reklama,
ktorej rovno môžeme povedať: oklam ma!

Keď nezbadáme tú fintu,
nevyvlečieme z toho žiadnu pointu,
daný prostriedok si kúpime
a nič na ňom neušetříme.

Predajú nám ho drahšie,
že vraj to je kvalitnejšie.

Rôzne seriály a rozprávky chodia v telke,
hudba tam hrá ako v malej kapelke.

Televízne noviny sa nedajú prehliadnúť,
pretože na niektoré správy sa nedá zabudnúť.
Sú to správy z celého sveta
a napríklad aj novinky z leta.

Dozvieme sa v nich veľa vecí,
že aj najväčšie koláče sa pečú v peci,
že každý rekord sa do Guinnessovej knihy zapisuje
a každý človek toho lepšieho obehuje.

Michaela Žikavská, 6.A

Gumi macko

Bol raz jeden medvedík,
ktorý spieval si sám,
nejedol sladký medík,
bol on celý sladký, hovorím vám.

Pretože každý pozná Gumi macka,
je to ľahké slovo ako facka.
Nikto sa mu nevyrovná,

pretože ho snád' každý pozná.

Spozná ho aj malé dieťa,
je celý zelený a spieva,
no hoc si povieme zjem ťa,
zábavu na nás vylieva.

Pri ňom sa aj smutný smeje,
deň za dňom sa rýchlo leje.
Nik sa už nemračí,
len pred ním otvára oči.

Čudujte sa, ako to dokáže,
čo všetko všetkým ukáže.
Vie spievať a tancovať,
pred deťmi takto pózovať.

Dieťa sa skrýva v každom ľudskom srdci
a zelený Gumi macko odchádza zo záberu,
šikovné deti ho zastúpia v práci,
na jeho počesť poriadne zaberú.

Michaela Žikavská, 6.A

BIELE VIANOCE

**Vianoce biele,
Každý sa chveje.**

**Padá sniežik drobučký,
Na mestá i na lúčky.**

**Môžeme si niečo priať,
Vianoce má každý rád.**

**Postavíme vianočný stromček,
Koláčmi rozvonia celý domček.**

**Sladkú salónku si vezmeme,
Až keď štedrú večeru dojeme.**

**Snehuliaka postavíme,
Na boboch a sánkach sa spustíme,**

**A keď nebudeme do večera jesť,
Zlaté prasiatko uvidíme.**

**Na kapry väčšinou čakáme 2 hodiny,
Ale sme radi, keď sa vrátíme späť do rodiny.**

**Upečený kapor sviatočný,
Skrášli nám stôl vianočný.**

**Oblátky s medom,
Naladia celý dom.**

**A pupáčky makové,
Krásny dezert na stole.**

**Vianočné zvyky a tradície,
Uchováваме každý rok,
Rozkrajujeme jablko,
Či hádzeme orechy na každý roh.**

**Teraz už zostáva len darčeky rozbaľiť,
A o rok na Vianoce sa opäť tešiť.**

Simona Röhmanová